

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044)200-47-53, факс (044)253-63-71
e-mail: meconomy@me.gov.ua, <http://www.me.gov.ua>, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ від _____

Міністерство фінансів України

*Щодо проекту Закону України
№ 4184 від 02.10.2020*

Мінекономіки відповідно до листа Секретаріату Кабінету Міністрів України від 06.10.2020 № 34035/0/2-20 до листа Комітету Верховної Ради України з питань бюджету від 06.10.2020 № 04-13/10-2020/177622 опрацювало проект Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо скасування оподаткування доходів, отриманих нерезидентами у вигляді виплати за виробництво та/або розповсюдження реклами та удосконалення порядку оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання нерезидентами електронних послуг фізичним особам" (реєстр. № 4184 від 02.10.2020, н. д. Гетманцев Д. О. та інші) (далі – проект Закону) щодо його впливу на показники бюджету і відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини, та повідомляє.

1. Проектом Закону, зокрема, пропонується доповнити Податковий кодекс України (далі – Кодекс) нормами, що визначають порядок оподаткування ПДВ електронних послуг, що постачаються нерезидентами фізичним особам, місце постачання яких розташоване на митній території України.

Згідно пояснювальної записки, доданої до проекту Закону, його метою є створення передумов для адміністрування ПДВ при оподаткуванні електронних послуг фізичним особам, що постачаються нерезидентами в мережі Інтернет, враховуючи особливості національного законодавства та з урахуванням іноземного досвіду.

На даний час, послуги, що надаються нерезидентом на території України юридичним особам є об'єктом оподаткування ПДВ через механізм зворотного оподаткування, який полягає у покладенні на українського платника податків обов'язків податкового агента зі сплати ПДВ іноземної компанії. Згідно статті 208 Кодексу, отримувач послуг подає звітність, як постачальник, при цьому не перераховуючи суми податку постачальнику, а вносить її у свою податкову декларацію як податок до сплати і одночасно до відрахування як споживач.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007EB82C00D8AB8500

Підписувач Свириденко Юлія Анатоліївна

Дійсний з 03.07.2020 11:05 по 03.07.2022 11:05

Мінекономіки

3021-03/63153-03 від 19.10.2020
15:45:24

Таким чином, сума податку збільшує вартість послуги для кінцевого споживача. Разом з цим, такий механізм оподаткування не передбачає обов'язку сплати ПДВ у разі, якщо отримувач послуг – фізична особа – не підприємець.

Ураховуючи викладене, а також те, що прийняття запропонованих норм створить конкурентні умови для розвитку вітчизняних представників ринку електронних послуг, які на даний час сплачують ПДВ, у той час, як іноземні конкуренти цього не роблять, вважаємо, що пропозиція щодо запровадження механізму оподаткування ПДВ електронних послуг, що надаються нерезидентами фізичним особам заслуговує на увагу.

Крім того, пунктами 1490-1501 Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, який затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 25.10.2017 № 1106, передбачено приведення податкового законодавства в частині ПДВ у відповідність з нормами ЄС.

Так, Директива Ради 2006/112/ЄС "Про спільну систему податку на додану вартість" від 28.11.2006 передбачає визначення поняття місце постачання та оподаткування ПДВ електронних послуг, до яких відносяться: надання сайтів, вебхостинг, віддалена підтримка програм та обладнання; постачання та оновлення програмного забезпечення; поставка зображень, тексту та інформації, й надання доступу до баз даних; поставка музики, фільмів та ігор, включаючи азартні ігри, а також політичні, культурні, мистецькі, спортивні, наукові й розважальні передачі та заходи; дистанційне викладання.

Вважаємо, що реалізація законодавчої ініціативи може позитивно вплинути на дохідну частину бюджету за рахунок збільшення надходжень ПДВ, при цьому потребуватиме додаткових витрат бюджету на розробку програмного забезпечення, оскільки проект Закону передбачає створення електронного сервісу "ПДВ для осіб нерезидентів". Крім того, адміністрування податку потребуватиме залучення додаткових людських ресурсів до контролюючих органів.

Аналіз оподаткування ПДВ електронних, телекомунікаційних та трансляційних послуг у країнах ЄС свідчить про наступне.

Оподаткування таких послуг у Європейському Союзі запроваджено з 2003 року. З 01.01.2015 змінено механізм оподаткування, зокрема це стосується постачання послуг, у яких покупцем є неплатник ПДВ, тобто кінцевий споживач. З метою унеможливлення мінімізації податкових зобов'язань встановлено, що електронні послуги, незалежно від того, куди їх поставляють за межі ЄС або всередині Союзу, оподатковуються у тій країні, де були куплені.

Незважаючи на те, що норми діють з 2015 року, виникають питання у частині адміністрування податку через неоднозначність трактування вищезазначених норм, як платниками податків, так і податковими органами, а також в наслідок відсутності досвіду та вироблених на практиці критеріїв їх застосування.

Основними проблемами є ідентифікація кінцевого споживача електронних послуг для визначення оподаткування ПДВ та адміністрування послуг, що надаються третіми країнами. Для покращення адміністрування податку країни ЄС використовують угоди про обмін інформацією, здійснюють консультації в межах ОЕСР.

Ураховуючи викладене та з метою прийняття виваженого рішення, вважаємо, що питання щодо запровадження оподаткування ПДВ електронних послуг, що постачаються нерезидентами фізичним особам, потребує ґрунтовного опрацювання та

аналізу із залученням органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах цифрової економіки та контролюючих органів, на які покладено функції з адміністрування податку.

2. Проектом Закону запропоновано змінити механізм оподаткування податком на прибуток виплат резидента за виробництво та/або розповсюдження реклами нерезиденту.

На даний час нормами Кодексу передбачено, що резиденти, які здійснюють виплати за виробництво та/або розповсюдження реклами нерезиденту, сплачують податок на прибуток у розмірі 20 % за власний рахунок (підпункт 141.4.6 пункту 141.4 статті 141 Кодексу).

В разі реалізації проекту Закону, такі виплати прирівнюватимуться до доходів, визначених у підпункті 141.4.1 пункту 141.4 статті 141 Кодексу, а резиденти при виплаті таких доходів нерезиденту утримуватимуть та сплачуватимуть до бюджету податок за ставкою 15 % (від суми виплати) за рахунок нерезидента.

В цілому підтримуючи суб'єкта права законодавчої ініціативи слід зазначити наступне.

Доходами, визначеними у підпункті 141.4.1 пункту 141.4 статті 141 Кодексу, зокрема є: проценти та дисконтні доходи, що сплачуються на користь нерезидента; дивіденди, які сплачуються резидентом; роялті; фрахт та доходи від інжинірингу; лізингова/орендна плата; доходи від продажу нерухомого майна, розташованого на території України, яке належить нерезиденту; прибуток від здійснення операцій з продажу або іншого відчуження інвестиційних активів тощо. Крім того, до таких доходів належать інші доходи від провадження нерезидентом господарської діяльності на території України, крім доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, переданих, виконаних, наданих резиденту від такого нерезидента.

Отже, для уникнення неоднозначного трактування положень Кодексу, вважаємо за доцільне, у переліку доходів, визначених підпунктом 141.4.1 пункту 141.4 статті 141 Кодексу, зазначити виплати нерезиденту за виробництво та/або розповсюдження реклами.

Ураховуючи зазначене, проект Закону потребує доопрацювання.

**Перший заступник Міністра розвитку
економіки, торгівлі та сільського
господарства України**

Юлія СВИРИДЕНКО